

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **Z. B.**, bytom M. K., *zastúpeného advokátom JUDr. L. C., AK so sídlom R.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. mája 2009, č. 12177/2009-1214, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. septembra 2010 č. k. 6S/130/2009-44, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/130/2009-44 zo dňa 9. septembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 151,65 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. b/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. 12177/2009-44 z 5. mája 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 28. januára 2009, č. R-29/2009-5334 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon). Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Služobný úrad prepustil žalobcu zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona a to tým, že dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) v služobnej miestnosti spolu s colníkom M. M. vybrali z úkrytu za skrinkou pri stolíku s tlačiarňou 2 kartóny cigariet, ktoré si M. M. vložil pod bundu služobnej rovnošaty za prítomnosti vedúceho zmeny Bc. Z. M. a odniesli z miestnosti preč bez toho, aby tento tovar zaevidovali do príslušnej evidencie vedenej na PCU Čierna nad Tisou a tak umožnili, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že krajský súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a jeho porovnaní so zvukovým a obrazovým záznamom, zistil, že skutok z 15. novembra 2008 zakladajúci u žalobcu dôvod pre jeho prepustenie zo služobného pomeru sa nestal tak, ako je uvedené v prvostupňovom rozhodnutí o prepustení žalobcu zo služobného pomeru zo dňa 28. januára 2008 č. R-29/2009-5334. Súd sa stotožnil, že žalobca bol síce svedkom neobvyklého uloženia tovaru v služobnej miestnosti, ako aj toho, že tento tovar bol zo služobnej miestnosti odnášaný neobvyklým spôsobom, avšak podľa súdu z daného konštatovania nemožno vyvodiť záver o jeho aktívnom nakladaní s tovarom. Krajský súd poznamenal, že žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán, mohol u žalobcu vyvodiť iba prípadnú zodpovednosť za nesplnenie si svojej ohlasovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že pre sformulovanie dôvodu prepustenia žalobcu zo služobného pomeru spôsobom uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí z 28. januára 2009 správne orgány nemali dostatok skutkových zistení. Preto na zistený skutkový a právny stav považoval žalobu

žalobcu za dôvodnú a to najmä s ohľadom na rozpor medzi zisteným skutkovým stavom a dôvodom prepustenia zo služobného pomeru. Krajský súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa dôvodnosťou ďalších námietok, ktoré z hľadiska ich obsahu a právnej závažnosti vyhodnotil ako podružné.

Včas podaným odvolaním sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že aj keď žalobca priamo nemanipuloval s cigaretami v danom čase, je dôvodné zo situácie vyvodiť záver, že ich z úkrytu za skrinkou pri stolíku s tlačiarňou vyberal spolu s colníkom M. M., ktoré si následne colník M. M. ukryl pod bundu služobnej rovnošaty. Doložený spisový materiál jednoznačne preukazuje, že cigarety colník M. M. ukryl po dohode s vedúcim zmeny Z. M.. Navrhol, aby odvolací súd celú vec posúdil komplexne. Navrhol, aby odvolací súd celú vec zachytenú na zvukovom a obrazovom zázname posúdil tak, že dva kartóny cigariet vyberá z úkrytu za tlačiarňou colník M. spolu so žalobcom, pretože tovar zaistený colnou kontrolou sa neukrýva ani neukladá za nábytok, pričom z evidencie vyplynulo, že tieto neboli zapísané do príslušnej evidencie, v dôsledku čoho unikli spod colného dohľadu.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril svojim podaním z 2. novembra 2010 tak, že žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že s predmetnými cigaretami nemal nič spoločné, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ich nezaistoval a nemal ani povinnosť zapísať ich do prvotnej evidencie. Poukázal na skutočnosť, že nebol nadriadeným M. M. a preto nemal povinnosť kontrolovať ho. Poukázal na to, že nikdy sa s M. M. nedohodol na páchaní trestnej činnosti, toto nepotvrdil a ani to nevyplýva zo zvukového a obrazového záznamu. Pokiaľ existovali iné skutkové dôvody pre skončenie služobného pomeru, mal ich žalovaný uviesť v rozhodnutí, aby sa voči nim mohol brániť. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Dospel jednohlasne k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol o odvolaní žalobcu podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 31. mája 2011 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Podstatou námietok žalovaného bolo, aby odvolací súd alebo prvostupňový súd posúdil vec komplexne a v kontexte celého zvukového a obrazového záznamu, že žalobca spolu s M. M. porušil služobnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom, tým že spoločne vyberali

cigarety z úkrytu za nábytkom a tieto nezapísali do prvotnej evidencie, čím umožnili, aby tovar unikol spod colného dohľadu.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo podľa § 250j ods. 2 písm. b/ OSP zrušené rozhodnutie žalovaného č. 12177/2009-44 z 5. mája 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce zo dňa 28. januára 2009, č. R-29/2009-5334 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami a či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podmienkami prepustenia zo služobného pomeru podľa § 183 ods.1 písm. d/ zákona sú jednak 1/ porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jednak 2/ jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 185 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. rozhodnutie o prepustení musí byť vyhotovené písomne a musí v ňom byť uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné.

Podľa § 44 ods. 3 písm. a/, b/, h/ zákona č. 200/1998 Z.z. účinného ku dňu 31.8.2009 colník je povinný: a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe, h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 222 ods. 1, 2 zákona č. 200/1998 Z.z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 227 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa § 230 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého

bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správne orgány vecne príslušné na konanie si zadovážili dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistili vo veci skutočný stav, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade nekonali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si nezdovážili dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, náležite vo veci nezistili skutočný stav a preto ich rozhodnutia treba považovať za predčasné, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom, pokiaľ rozhodnutia napadnuté žalobou podľa § 250j ods. 2 písm. b/ OSP zrušil.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov nepostupovali v preskúmaní konaní v súlade so zákonom, keď konštatovali, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca protiprávnym konaním sa dopustil hrubého

porušenia základných povinností colníka ustanovených v § 44 ods. 3, písm. a/, b/, g) a h/ zákona č. 200/1998 Z.z., čím bol splnený zákonný dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1, písm. d/ tohto zákona, pričom za protiprávne konanie považovali skutok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 15. novembra 2008 na stanovisku č. 1 v Čiernej nad Tisou na hranici medzi SR a UA (Ukrajina) v služobnej miestnosti spolu s colníkom M. M. vybrali z úkrytu za skrinkou pri stolíku s tlačiarňou 2 kartóny cigariet, ktoré si M. M. vložil pod bundu služobnej rovnošaty za prítomnosti vedúceho zmeny Bc. Z. M. a odniesli z miestnosti preč bez toho, aby tento tovar zaevidovali do príslušnej evidencie vedenej na PCU Čierna nad Tisou a tak umožnili, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Týmto svojim konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátu.

Zákonným predpokladom prepustenia colníka zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1, písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. je zistenie, že colník porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a súčasne, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Správny orgán príslušný na rozhodnutie o prepustení colníka zo služobného pomeru musí rozhodnúť písomným rozhodnutím, **v ktorom vo výrokovej časti je povinný uviesť dôvod prepustenia a súčasne uviesť skutočnosti (opis skutku), ktoré zakladajú dôvod prepustenia colníka so služobného pomeru tak, aby nebol zameniteľný s iným dôvodom skončenia služobného pomeru.**

Vydaniu rozhodnutia predchádza správne konanie, ktorého zákonná úprava je ustanovená v §§ 220 a nasl. zákona č. 200/1998 Z.z. a ktorého cieľom je zistiť relevantné skutočnosti pre vydanie rozhodnutia, pričom zákonodarca v právnej norme § 227 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 200/1998 Z.z. ustanovuje, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, demonštratívny spôsobom uvádza, že dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka, s úpravou práva účastníka konania - colníka navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Bremeno dôkazu o tom, že colník protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a súčasne, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, je na správnom orgáne.

V administratívnom konaní, predmetom ktorého je prepustenie colníka zo služobného pomeru z dôvodu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je podstatné preukázanie, že colník spáchal skutok, ktorým porušil služobnú prísahu a svoje služobné povinnosti, ktorý napĺňa znaky takej intenzity a ktorého sa dopustil takým spôsobom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Prepustenie colníka zo služobného pomeru je tak závažný zásah do základných práv a slobôd fyzickej osoby, že musí byť založené na objektívnom zistení a posúdení všetkých okolností prípadu a nie je možné zistenie o hrubom porušení služobnej prísahy a služobných povinností založiť na domnienkach. Skutok, ktorým colník hrubo porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti musí byť jasne, zrozumiteľne a určito opísaný vo výroku rozhodnutia správneho orgánu o prepustení zo služobného pomeru a z opisu skutku musí priamo vyplývať intenzita hrubého porušenia služobnej prísahy a služobných povinností colníka. Tento skutok musí byť správnym orgánom riadne zdokumentovaný a preukázaný. Správny orgán nemôže pri hrubom porušení služobnej prísahy a služobných povinností colníka vychádzať zo svojich domnienok a predpokladov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu skutok tak, ako je uvedený vo výroku prvostupňového rozhodnutia a potvrdený rozhodnutím žalovaného správneho orgánu, žalobca nespáchal a takto vymedzený skutok nemohol byť dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka.

Aj odvolací súd sa stotožňuje s tým, že žalobca bol prítomný pri neobvyklom uložení tovaru v služobnej miestnosti, ako aj toho, že tento tovar bol zo služobnej miestnosti odnášaný neobvyklým spôsobom, avšak podľa odvolacieho súdu z daného konštatovania nemožno vyvodit' záver o žalobcovom aktívnom nakladaní s tovarom, alebo o jeho konaní v zhode s colníkom M. M. spôsobom uvedeným v rozhodnutí o prepustení.

Najvyšší súd poznamenáva, že ak u žalobcu existovali iné dôvody na skončenie jeho služobného pomeru, tak mal žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán, uviesť vo výroku rozhodnutia aj tieto dôvody (nesplnenie oznamovacej povinnosti vo vzťahu ku konaniu colníka M. M., prípadne iné zistenia) a preto aj odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa

je toho názoru, že pre sformulovanie dôvodu prepustenia žalobcu zo služobného pomeru spôsobom uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí z 28. januára 2009 správne orgány nemali dostatok skutkových zistení a dôvody prepustenia nemali podklad v doterajšom dokazovaní.

Preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a priznal v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi ich náhradu za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu žalovaného v sume 120,23 Eur + 1 x režijný paušál á 7,21 Eur + 19 % DPH, ako ich žiadal žalobca 127,44 Eur + 24,21 Eur, t.j. celkom 151,65 Eur všetko podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.06.2010.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková